

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Tomáš Kraus

Název práce: Kategorie vznešena v estetice výtvarného umění

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem předložené práce je především srovnání Kantova a Lyotardova pojetí vznešena. Autor zároveň poznamenává, že práci chce vést na hranici filozofie, estetiky a kulturologie – téma předestřít a popularizovat. Deklarovanému cíli práce víceméně odpovídá.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Ačkoliv autorův záměr naznačuje zúžení tématu, které čteme v titulu diplomové práce, je třeba říci, že zvolené téma je náročné a filozofické přístupy k vznešenu, které práce nakonec detailněji sleduje a vykládá, zásadní. Při výkladu Kantova pojetí vznešena autor navíc čerpá i z četby Derridova textu *The Truth in Painting* (a odkazuje rovněž k Longinovu spisu o vznešenu, jeho interpretaci Boileauem a k textu Edmunda Burka). Vztah mezi pasážemi Kantovy *Kritiky soudnosti* a Lyotardovými eseji o výtvarném umění je podán poměrně s vhladem. Výhrady mám místy k výkladu Kantovy teorie vznešena – autor formuluje nepřesně či chybně (s.10 ad krásno a vznešeno: „oba pojmy vzbuzují libost“; s.14 ad estetická idea: „nemůže být převedena na žádný jiný pojem“ apod.). Za slabší článek výkladu dále považuji kapitoly, kde jsou na pomoc brány Derridovy interpretace Kantových termínů. A u Lyotardova pojetí vznešena se mi jeví poněkud nejasným rámcem výkladu – autor reflektuje dvě sbírky esejů, téměř však neodkazuje na konkrétní eseje, spíše volně vybírá pasáže a motivy, neklade si tedy např. otázku možného vývoje Lyotardova myšlení o vznešenu. Zatímco u *Kritiky soudnosti* je vykládána Kantova terminologie, u Lyotarda spíše nikoli (pojmy jako chromatismus apod. mohly být komentovány systematicky, ne jen příležitostně). Z práce je nicméně zřejmé, že zejména s Lyotardovými texty a s jím interpretovanou problematikou moderního / postmoderního umění se autor je schopen velmi dobře vyrovnávat. Text však celkově působí ne zcela dopracovaně.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava textu je problematická. Především je nedostatečně zpracován poznámkový aparát, zejména v části věnované Lyotardovi se mísí parafráze a autorův vlastní výklad, orientace v autorově četbě Lyotarda je ztížená. Text obsahuje zbytečné množství překlepů a přehlédnutí (teleologický / teologický), vyšinutí z větné vazby, různých stylistických chyb, místy se objevují hovorové výrazy (tohle, díky Lyotardovo interpretaci atd.). V některých kapitolách je v textu užito zvýraznění, jinde ne.

4.STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Předložená práce je ne zcela uspokojivě dopracovaná, zároveň naznačuje autorův potenciál vyrovnat se s tématem značné obtížnosti.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jestliže Lyotardovi avantgarda svědčí o tom, že „moderní umělec opustil zobrazení předmětu a obrátil svoji tvorbu směrem k zobrazení něčeho, *co přichází*“ (43), je Lyotardovi i dnešní umění jakousi avantgardou, s obdobným závazkem estetiky vznešena?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

dobře

Datum: 16.5.2015

Podpis: